

מכתב וחזיון נורא על המצב שבדורינו, ומה שצריכים לעשות תיכף ומיד, שיקרב לנו השם משיחו התמים בב"א

ב"ה, יום ב' לסדר ונגרעה נחלתן מנחלת אבותינו, א"ך תמוז תשס"ג לפ"ק

לכבוד הבי"ד החשוב, "בי"ד מיוחד לעניני חיזוק הדת, בפרט לחזק תקנת שלמה המלך עליו השלום" !

ומינות ממש, כמו הצדוקים שהאמינו רק בתורה שבכתב וכפרו בתורה שבעל פה, ככה גם כאן אצל בית המדרש שלנו, מדברים בכל יום רח"ל מה שמדברים, ואין פוצה פה ומצפצף, ואין לנו להשען רק על אבינו שבשמים.

ואם תשאלו מה שונה כאן מכל הפאליטיק שהיה בעבר, אגלה לכם כאן חזיון שראיתי בשבוע העבר בחזויותא דלילה בנפול תרדמה על כל האנשים, ואין זה גוזמא ופאָבאָ מעשיות רק אמת לאמתו.

ראיתי בספה"ק ליקוטי עצות ערך התבודדות אות י"א, וז"ל כשהאדם מתבודד ומפרש שיחתו וצערו לפני השם יתברך ומתודה ומתחרט על גודל הפגמים שפגם, אזי גם השכינה כנגדו מפרשת לפניו שיחתה וצערה, כי כל פגם ופגם שפגם כנשמתו, פגם אצלה כביכול, והיא מנחמת אותו שתבקש תחבולות לתקן כל הפגמים, עכ"ל.

ונתעוררתי מאוד מזה הספר הקדוש להתבודד עם השי"ת בכל יום שיחתי וצערי, בפרט מה שעובר על כלל ישראל בגשמיות ורוחניות, שלא היה עוד עת כזאת מעת היתה ישראל לגוי. וכן ויודי ותשובה וקבלה על לעתיד וכו'.

וכן היה בזה הלילה בשבוע העבר, שהתפללתי כרגיל והייתי שופך שיח על מצבי ומצב ישראל בכלל ובפרט. פתאום בא אלי הארה עצומה מן השמים (אין אני רוצה להתגאות בזה ח"ו, משום שכל יהודי יכול לזכות לזה, כמו שכתוב בספר הנ"ל, וזה דבר פשוט מאוד, אדרכא כחון כעצמך וכו'), הייתי מרגיש ממש כמו השכינה הקדושה בא אלי לפרש לפני כביכול שיחתה וצערה, והיתה כביכול בוכית מאוד מאוד, ושאלתי אותה למה אתה בוכית כל כך? אמרה אלי בזה הלשון (בלי הוספות וגרעון): מעת שלמה המלך עליו השלום, לא היתה לי כל כך צער כמו הזמן האחרון, עכשיו הזמן של "חבלי משיח ממש", וקרוב יום ד', והיה בזה

ראיתי הגליון שלכם, וממש נהניתי מזה מאוד מאוד. הייתי בימים האחרונים שבור ורצוף עד למאוד, ממש בכחינת "לא אכלת ולא שתיתי לא ישנתי במטה וכו'", בלי גוזמא ממש.

כלפי מה הדברים אמורים !!! אני לא חסיד סאטמאר וגם לא וויזניץ ולא בעלז וכו' וכו', רק יהודי חסידי פשוט מאוד, ונתחנכתי על הדרך הישן שדרכו בו אבותינו מעולם, הכל הכל על דרך הישן, בלבוש, בכשרות, בהשקפה, בחסידות וכו' וכו', ואבי זצ"ל נבג"מ נתן בנו חינוך עז לעמוד כנגד כל ההשקפות זרות הזורמים מבחוץ, נכלל בזה כל הפארטייען, ובפרט בעניני לבוש, וגם לרבות עניני אמונה על דרך ישראל סבא, אבי זצ"ל דיבר עמנו כמעט בכל יום מעניני ציונות ואגודה, והיה ממאס אותם במוקצה מחמת מיאוס ממש, ולמד אותנו להתבדל מרשעים וגירוריהם, ולא להמשך אחריהם, וחיזק אותנו מאוד ללמוד תמיד בספר הקדוש "ויואל משה" ולילך בשיטתו הקדושה, על אף שלא היה במיוחד מחסידיו, עם כל זה דיבר בכל פעם בשבחו, ושהוא היה הצדיק האחרון בזמנינו שגילה האמת בלי שום פחד ומורא וכו'. וגם צוה אותנו בצוואה שלו שהשאיר ממש קודם פטירתו, שלא להתערב בשום עניני מחלוקת ופאליטיק וכו', רק בכל ענינים לעמוד מבחוץ, ולהתפלל על כל צעד ושעל שלא להכשל בעניני יהדות.

כך עבר עלי כמעט עשר שנה כולם שוין לטובה. הגם שהיה לי בכל פעם נסיונות להתערב עם הפאליטיק, בפרטי פרטיות ד' שנים האחרונים שעבר מה שעבר ב'סאטמאר' וכו', אבל עמדתי בכל פעם מבחוץ, וככה אני מגדל בעז"ה בני ובנותי על דרך התורה וטהרה ברוח ישראל סבא.

אבל מה אעשה בשלשה חדשים האחרונים שממש רעדה אחזתני, שאני רואה בכל יום ויום שהיהדות הולך מטה מטה ממש, ובבית המדרש שלנו מדברים בכל יום כפירה

השנה עת פקודה גדול, שכלל ישראל יפקדו בזה השנה עם בוא משיח ד'.

וממש לא היתה (כביכול) יכולה לדבר אף דיבור אחד, רק היתה בוכה מאוד מאוד בדמעות שלישי.

אחך כך אמרה אלי בזה הלשון: מעת שמלך שלמה על ישראל, ותיקן "מצות עירובין", היה לי על ידי זה בכל פעם שמחה גדולה, וכמו שגילו חכמינו ז"ל (שבת יד:): בשעה שתיקן שלמה עירובין ונט"י ועירובין יצתה בת קול ואמרה בני אם חכם לבך ישמח לבי גם אני, חכם בני ושמח לבי ואשיבה חורפי דבר. וזה כל ההתזקות שלי בזמן הגלות שמקיימת אותי בגלותי ומשמחת ומנחמת אותי, רק מצות עירובין ונטילת ידים, שעל ידי שני המצות האלו יש לי קיום בגלותי הקשה. על אף שעובר אלי מיום שחרכ בית המקדש, ימים קשים ומרים מאוד, אבל כל זמן שמקיימים ישראל שני המצות האלו נט"י ועירובין יש לי חיות וקיום.

וכיון שהיתה עכשיו עת פקודה לישראל, נשאליתי בשמים "איזה זכותים מיוחדים יש עכשיו לישראל לפקוד אותם", ועניתי להבי"ד של מעלה בזה"ל: שני מצות יש לישראל שנותנים לי שמחה וחיות וקיום בזמן הגלות, והם נטילת ידים ועירובין, ישראל עם קדוש מקיימים כבר מצות "נטילת ידים" בהידור רב, וזה נותנת לי חיות מאוד מאוד בזמן הגלות הקשה, אבל המצוה השנייה של "מצות עירובין", יש מקומות בין ישראל שאין להם עירוב, ונכשלים בחילול שבת רח"ל ביודעים ובלא יודעים, אף שבאמת יש מקומות הרבה בישראל שיש להם עירוב ומקיים מצות עירובין בהידור רב, וזה היא באמת כל החיות שלי בזמן הגלות על ידי שישראל עם קדוש מקיימים מצות נט"י ועירובין בהידור רב, אבל יש מקום אחד בישראל שדרים הרבה יהודים קדושים, ומקיים כל המצות בהידור רב, ומה גם שיש לי מהם חיות רבה עד למאוד, משום שמקיימים כל המצות בלי שום פשרות ורוחות חדשות, רק הכל בדרך הישן שהלכו אבותיהם מעולם, ובפרט שמתבדלים מן הערב רב ומכל הכתות החדשות וכו', וחסרון היחיד שיש להם היא שאין להם עירוב ואין מקיימים מצות עירוב כדבעי, ונכשלים בחילול שבת רח"ל.

ככה המשיכה ואמרה: אמרתי להבי"ד של מעלה, יש לי עצה לזה, הקב"ה יערה רוח ממרום על כל יושבי המקום ההוא ובפרט על זקני הצדיקים והרבנים שבמקום ההוא,

שיתעוררו לתקן תיקון עירובין במקום ההוא. ועל ידי שיתקנו תיקון עירובין במקום ההוא, על ידי זה יהיה לי חיות וקיום גדול מאוד מאוד, ושמחה ותענוג עד אין קץ, ועל ידי זה יהיה לכלל ישראל זכות מיוחד שיפקדו עכשיו בביאת משיח צדקינו בב"א, עד כדי כך, שיהיו בבחינת "כולם זכאים".

ענתה ואמרה לי יותר: אבל מה נעשה; תיכף ומיד העיר ד' רוח ממרום בהתעוררות גדול עד למאוד, וביותר זכו לזה ההתעוררות שני צדיקים וגדולים זקנים ששמשו כל צרכן, והשתדלו לזה בהשתדלות גדולה עד למאוד, לתקן תיקוני עירובין במקום ההוא, ועשו כל מה שביכולתם במסירת נפש ממש עד כדי הכאה, וככה המשיכו הרבה יהודים לזכות גם כן בזכות הגדול הזה שביא משיח תיכף ומיד.

אבל..... אבל..... (בדמעות שלישי מאוד ובפנים עצובות כביכול)..... לא יכלה להמשיכה לדבר..... אבל התחזקה תיכף ומיד כביכול, ואמרה לי בדמעות שלישי שבין עיניה, אבל.... אבל.... מה אעשה שהסטרא אחרא התגברה בהתגברות גדול מאוד, מכיון שיודע הבעל דבר שבא יומו, מה עשה, הלך אצל הערב רב מעכבי הגאולה.... ופעל אצלם שיעשו כל מה שביכולתם להפריע התיקוני עירובין שעשו שני הצדיקים הזקנים הנ"ל, ומה עשו הערב רב, הלכו אצל כל הרבנים שבמקום ההוא ושבלילות ההוא, ושיחדו אותם בממון, ופעלו אצלם שיעמודו מנגד כל עניני תיקוני עירובין שבכל העולם כולו רח"ל, לא די שיפריעו וימחאו לקיים מצות עירובין כתיקונה במקום ההוא ועל ידי זה יבוא משיח צדקינו בקרוב ממש, רק שיעמודו מנגד כל עניני תיקוני עירובין שבכל העולם.

ואח"כ הלך השטן, הוא המסית הוא המקטרג, להסית לפני אבינו שבשמים, ראה מה עשו בניך, שלא די שפרעו והשביתו שלא יהיה לך נחת וקיום ושמחה ותענוג מקיום מצות עירובין במקום ההוא, רק שכופרים רח"ל במצות עירובין כולו, ועוקרים מסכת עירובין מן הש"ס רח"ל, וכו' וכו'.

וככה היתה בוכית מאוד מאוד, שלקחו ממנה כל השמחה והחיות, ולא די בזה רק שבכל יום ויום גוזלים ממנה החיות שלה, בכל יום על ידי ביטול מצות תיקוני עירובין שבמקום אחר רח"ל, יום אחד כנגד העירוב

שכירושלים עיר הקודש, יום אחר מן העירוב שבמקום אחר, וככה רוצים לטרוף ממני כל השמחה והחיות שלי.

עניתי לה בזה הלשון: יהא שמך הגדול מבורך לעולם ולעולמי עולמים, הבטחת ואמרת שאין שמך הגדול יתקדש, עד שימחה זרעו של עמלק; ומה שאני מבין הוא שהערב רב שהם מזרע עמלק ממש, רוצים שיהיה להם שליטה על כל העולם כולו, מפני שהם יודעים שבאותו יום שיתגלה כבוד מלכותך עלינו, יבוטל כל המלכות שלהם וכל הפראפגעאנדע שלהם, וכל המלכות שלהם כרגע יאבדו, ומכיון שהם יודעים זאת, ממילא הם עושים כל מה שיכולים שמישיח צדקינו לא יבוא רחמנא ליצלן; על כן אני מבין שעכשיו הזמן ללחום עמהם בכלליות עם כל הרשעות שלהם, לא רק כפרטיות במצות עירובין, כמו שצוה אותנו השם בתורתו הקדושה "תמחה את זכר עמלק מתחת השמים לא תשכח", שצריכין ללחום עם עמלק למחות זכרם לגמרי.

אני מבטיח לך שבעזרתך הקדושה, אעשה כל מה שביכולתי ללחום עמהם, למחות כל רשעותם מתחת השמים, ודין קדימה אתן ל"מצות תיקוני עירובין", מפני שרק מזה יש לך חיות וקיום ותענוג ונחת ושמחה בזמן הגלות הקשה, אבל כמו כן אלחום עמהם בעזרתך הקדושה ובזכות "שלמה המלך עליו השלום" שתיקן מצות עירובין, למחות שמם כליל מתחת השמים; ואקוה שעל ידי זה יחזור לך השמחה והתענוג במילואו, ועל ידי זה ישלח לנו השם משיחו התמים כב"א.

ענתה ואמרה אלי בזה הלשון: בני החייתני החייתני, ומתנה זה אתן לך בשכר זה, שאעבר בך נשמת "שלמה המלך", שרק על ידו תצליח המלחמה עם הערב רב זרע עמלק, שהוא היה גם כן מלך על כל העולם, על עליונים ותחתונים, וכששלמה המלך עליו השלום ילחום עמהם, אזי ילחום עמהם בתקופה קצרה מאוד. ולא ימשוך הרבה זמן, שתיכף ומיד בזמן קצר יבוא גם כן משיח בן יוסף, והוא יגמור עמהם המלחמה, ואחר כך יבוא אליהו מלאך הברית לתקוע בשופר גדול ולבשר בשורות טובות על בוא משיח ה' כב"א.

עד כאן החזיון שלי בחזוונתא דלילה בנפול תרדימה על כל האנשים; כבוקר קודם תפלת שחרית נפל אלי הארה עצומה מאוד מן השמים, והבנתי שזה מן הסתם נשמת

שלמה המלך עליו השלום שנתעבר בי, ואני צריך תיכף ומיד להתחיל המלחמה עם זרע עמלקים הערב רב שבדורינו; וכך הולך בי מחשבה אחר מחשבה, עד שבפתאום ראיתי בבית המדרש הגליון שלכם "מחזיקי הדת", והצצתי בו, ונעשיתי מלא שמחה, עד שעשיתי נדר על אתר, שאעשה כל ההשתדלות במסירת נפש ממש ללחום עם כל הערב רב שבדורינו, מפני שזה לא סתם פאליטיק שאבי זצ"ל צוה עלי שלא להתערב בזה, רק שבזה תלוי כל הגאולה של כלל ישראל, ואסור להסיח דעת אפילו רגע אחת מזו המלחמה; וכיון שראיתי הגליון שלכם ואני רואה ומבין שמן הסתם היה לכם גם כן כמו זו החזיון, ובפרט הגליון שלכם "מחזיקי הדת על תיקון עירובין" שזה מורה ששלמה המלך עליו השלום עוד חי וקים, שזה מורה על נשמתו, ואני חושב שמן הסתם היה לכם גם כן חזיונות כאלו, ונשמת שלמה המלך עליו השלום נתעבר גם כן בכס; וכין שיש לנו נשמה אחת, נחגור עוז בכל הכוחות שלנו ללחום עם כל הערב רב שבדורינו, לבטל כל התחבולות שלהם, בפרטי פרטיות בעניני מצות "תיקוני עירובין" של כל ישראל בכל מקומות מושבותיהם, להקים עירובין בישראל אפילו במקום שרק יהודי אחד גר בו, כל שכן בערים הגדולים של אמעריקא, ובפרטי פרטיות "במקום ההוא" הנקרא ברוקלין ניו יארק יע"א, נשתדל ביחד בכל עוז שיהיה לא רק עירוב אחד במקום ההוא, רק אפילו מאה ואלף עירובין, מפני שזה הוא התענוג היחידי של השכינה הקדושה בזמן הזה גלותה, וזה הוא התקוה היחידי והעצה היחידי ללחום על ידי זה עם זרע עמלק, עד שימחו לגמרי מן העולם, כב"א.

על כן אבקש ממכם לפרסמו ברבים ולהפיצו בישראל, ואקוה שזה יעזור לעשות תיקון גדול להכרית זרעו של עמלק, וח"ו שלא נתעצל בזה, כמו שכתוב בתורה (שמות יז). והיה כאשר ירים משה ידו וגבר ישראל וכאשר יניח ידו וגבר עמלק. וידי משה כבדים ויקחו אבן וישימו תחתיו וישב עליה ואהרן וחרור תמכו בידי מזה אחד ומזה אחד ויהי ידיו אמונה עד בא השמש. ויחלש יהושע את עמלק ואת עמו לפי חרב. ויאמר ד' אל משה כתב זאת זכרון בספר ושים באזני יהושע כי מחה אמחה את זכר עמלק מתחת השמים. ויבן משה מזבח ויקרא שמו יהוה נסי. ויאמר כי יד על כס יק מלחמה לד' בעמלק מדר דר.

משה ש. – מאנסי ניו יארק